

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-138/03-22

Datum: 1. 4. 2004

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. na seji dne 1. aprila 2004

odločilo:

1. Ustavna pritožba A. A. zoper odločbo Senata za prekrške št.

Pp-7288/01 z dne 25. 7. 2002 v zvezi z odločbo Sodnika za prekrške Ljutomer št. P-1746/00 z dne 17. 8. 2001 se zavrne.

2. Ustavna pritožba A. A. zaradi kršitve pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja v postopku pred Senatom za prekrške v zadevi št. Pp-7288/01 se zavrže.

Obrazložitev

A.

1. S prvostopenjsko odločbo je bil pritožnik spoznan za odgovornega storitve cestnoprometnega prekrška po točki b) četrtega odstavka v zvezi z drugim odstavkom 117. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98 in nasl. - v nadaljevanju ZVCP). Izrečeni sta mu bili denarna kazen in stranska kazen treh kazenskih točk ter naloženo plačilo stroškov postopka. Senat za prekrške je pritožnikovo pritožbo zavrnil kot neutemeljeno.

2. Pritožnik z zatrjevanjem, da izmerjene količine alkohola niso točne, izpodbija ugotovljeno dejansko stanje. Pritožnik meni, da drugostopenjska odločba ni obrazložena, kar predstavlja kršitev 25. člena Ustave. Pritožnik z navajanjem, da je vročitev drugostopenjske odločbe trajala predolgo (dva meseca po zastaranju pregona zaradi prekrška), uveljavlja kršitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (23. člen Ustave).

3. Senat Ustavnega sodišča je dne 9. 9. 2003 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo.

4. V skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju ZUstS) je bila ustavna pritožba poslana Senatu za prekrške in Sodniku za prekrške Ljutomer. Senat za prekrške nanjo ni odgovoril, Sodnik za prekrške pa v stališču navaja kronološki potek zadeve in meni, da pritožniku v postopku niso bile kršene človekove pravice.

5. Ustavno sodišče je vpogledalo v spis Sodnika za prekrške Ljutomer št. P-1746/00.

B. - I.

6. Kolikor se pritožnikove navedbe nanašajo na zmotno in nepopolno ugotovitev dejanskega stanja ter napačno uporabo prava, mu je treba pojasniti, da Ustavno sodišče ni instančno sodišče, ki bi presojo, ali je bilo v postopku o prekršku pravilno ugotovljeno dejansko stanje in pravilno uporabljeno materialno in procesno pravo. Ta presoja je zaupana organom za postopek o prekršku, ki odločajo v skladu z Ustavo in zakoni. V skladu s 50. členom ZUstS se Ustavno sodišče omeji le na presojo, ali sporna odločitev pomeni kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin.

7. Z navedbo, da je odločba Senata za prekrške neobrazložena, zatrjuje pritožnik kršitev pravice do pritožbe iz 25. člena Ustave. Pravici do pritožbe ustreza tudi obveznost organa, ki odloča o pritožbi, da pritožbo, če je dopustna, vsebinsko obravnava ter da se opredeli do tistih pritožbenih navedb, zaradi katerih bi bilo, če bi bile utemeljene, treba izpodbijano odločbo spremeniti oziroma razveljaviti. Da bi bilo razvidno, ali je pritožbeni organ upošteval navedene zahteve, pa mora biti njegova odločba obrazložena. Tako je po določbi drugega odstavka 198. člena Zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83 in nasl. - v nadaljevanju ZP) organ druge stopnje dolžan v obrazložitvi odločbe oceniti pritožbene navedbe in navesti kršitve materialnopravnih določb ZP ali predpisa, ki določa prekršek, ki jih je upošteval po uradni dolžnosti. Pritožnik je pritožbo vložil, o njej pa je pritožbeni organ tudi odločil. Kot izhaja iz obrazložitve drugostopenjske odločbe, je Senat za prekrške ocenil vse navedbe v pritožbi, se do njih opredelil in svojo odločitev tudi razumno obrazložil. Zato v pritožnikovem primeru ni bil kršen 25. člen Ustave in je Ustavno sodišče ustavno pritožbo v tem delu zavrnilo (1. točka izreka).

B. - II.

8. Pritožnik v ustavni pritožbi očita Senatu za prekrške kršitev pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja (prvi odstavek 23. člena Ustave).

9. Z odločitvijo Senata za prekrške ter vročitvijo odločbe pritožniku v obravnavani zadevi je dejanje, s katerim naj bi bila pritožniku kršena ustavna pravica do sojenja brez nepotrebne odlašanja, prenehalo. Morebitne zahtevke iz naslova domnevne kršitve pravice lahko pritožnik v takem primeru uveljavlja v postopku pred pristojnim sodiščem (26. člen Ustave). Pritožnik pa ni izkazal, da bi to sodno pot izkoristil. Glede na to ni podana predpostavka iz prvega odstavka 51. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS), po kateri se ustavna pritožba lahko vloži šele, ko so izčrpana vsa pravna sredstva. Zato je bilo treba ustavno pritožbo v tem delu zavreči (2. točka izreka).

C.

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena in druge alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: podpredsednik dr. Janez Čebulj ter sodnici in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Čebulj in Ribičič. Sodnik Ribičič je dal odklonilno ločeno mnenje.

Podpredsednik
dr. Janez Čebulj